

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Гречишкін Юрій Анатолійович, 1980 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2001 році Луганський інститут внутрішніх справ МВС України за спеціальністю «Правознавство», працює на посаді начальника управління боротьби з наркозлочинністю ГУНП в Черкаській області, Національна поліція України, Черкаси, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Право».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Донецького державного університету внутрішніх справ, Міністерства внутрішніх справ України, Кропивницький, від 26 березня 2025 року № 173, у складі:

Голови разової
спеціалізованої вченої ради:

Володимир БУГА, доктор юридичних наук, доцент, декан факультету № 4, Донецький державний університет внутрішніх справ.

Рецензентів:

Ольга МЕРДОВА, кандидат юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету № 2, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Андрій ЧЕРВІНЧУК, кандидат юридичних наук, старший дослідник, завідувач науково-дослідної лабораторії з проблемних питань правоохоронної діяльності Криворізького навчально-наукового інституту, Донецький державний університет внутрішніх справ.

Офіційних опонентів:

Олександр ЮНІН, доктор юридичних наук, професор, проректор, Дніпровський державний університет внутрішніх справ;

Валерія БОНДАР, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу факультету № 3, Львівський державний університет внутрішніх справ

на засіданні 21 травня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» Юрію ГРЕЧИШКІНУ на підставі публічного захисту дисертації «Адміністративно-правові засади діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції» за спеціальністю 081 «Право».

Дисертацію виконано в Донецькому державному університеті внутрішніх справ, Міністерства внутрішніх справ України, Кропивницький.

Науковий керівник – Сергій ВІТВИЦЬКИЙ, доктор юридичних наук, професор, Донецький державний університет внутрішніх справ, ректор.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, в якому дотримано вимоги пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Зокрема, розроблено теоретичні положення щодо адміністративно-правового регулювання діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції, обґрунтовано пропозиції стосовно удосконалення такого регулювання.

Так, уперше:

- підготовлено проєкт Методичних рекомендацій для керівників територіальних (відокремлених) підрозділів патрульної поліції щодо порядку розробки та затвердження посадових інструкцій та їх примірної форми, метою розроблення яких є забезпечення уніфікованого підходу до визначення посадових обов'язків працівників патрульної поліції та вимог, які до них пред'являються;

- запропоновано авторську модель оцінювання діяльності органів (підрозділів) Національної поліції, відповідно до якої, поряд із рівнем довіри населення, врахуванню підлягають результати проведення внутрішніх перевірок службової діяльності органів (підрозділів) Національної поліції;

- визначено критерії оцінки ефективності управлінської діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції, а саме: а) показники службової діяльності ввіреного керівникові територіального підрозділу патрульної поліції; б) результати оцінювання управлінської діяльності керівника з боку вищестоящого керівництва; в) оцінка ділових, моральних, особистісних та організаторських якостей керівника з боку підпорядкованого особового складу;

- надано теоретичне обґрунтування доцільності розроблення й подальшого запровадження в практичну діяльність кадрових підрозділів патрульної поліції карти потенціалу керівника територіального підрозділу патрульної поліції, яка містить інформацію щодо професійної та особистісної оцінки керівника, необхідної в якості умови для подальшого просування по службі зазначеного суб'єкта управлінської діяльності;

- обґрунтовано необхідність нормативного закріплення участі представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у засіданнях поліцейських комісій Національної поліції України;

- підготовлено проєкт Інструкції з організації нормотворчої діяльності в Національній поліції України, зміст якої полягає у визначенні правового механізму порядку розробки, зміни й скасування адміністративних актів управління, які відносяться до сфери діяльності Національної поліції України;

удосконалено:

- поняття «адміністративні акти суб'єктів публічного адміністрування в органах (підрозділах) Національної поліції України», «управлінська діяльність керівника територіального підрозділу патрульної поліції», «принципи управлінської діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції», «повноваження керівника територіального підрозділу патрульної поліції»;

- розуміння управлінської діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції, яка виступає в якості різновиду управлінських відносин та специфічного за формою реалізації типу суб'єктно-об'єктної діяльності;

- принципи управлінської діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції, які мають дуалістичну природу, виступаючи в ролі органічного, взаємно обумовленого зв'язку організаційно-правових та управлінських засад;

- критерії оцінювання діяльності органів (підрозділів) Національної поліції, які мають відображати результати проведення внутрішніх перевірок службової діяльності;

набули подальшого розвитку:

- положення щодо ключової ролі керівника в процесі комплектування територіального підрозділу патрульної поліції високопрофесійним особовим складом;

- система управління територіальним підрозділом патрульної поліції, яка характеризується органічною єдністю та переплетінням суб'єктів та об'єктів управлінських відносин, прямими та зворотними управлінськими зв'язками, наявністю статичного та динамічного аспектів;

- структура суб'єктів управління Національною поліцією, до числа яких відносяться: а) Кабінет Міністрів України, МВС України, центральний орган управління Національної поліції; б) апарат міжрегіональних та територіальних органів поліції; в) апарат відділів та відділень територіальних органів поліції.

Дисертація виконана державною мовою та відповідає вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерством освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Здобувач має 8 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 статті, у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України:

1. Гречишкін Ю.А. Поняття та зміст управлінської діяльності керівника міжрегіонального територіального органу патрульної поліції. *Держава та регіони*. 2021. №3. С. 190-193.

2. Вітвіцький С.С., Гречишкін Ю.А. Управління органами національної поліції як складовий елемент механізму державного управління. *Правовий часопис Донбасу*. 2022. №4. С. 68-71.

3. Гречишкін Ю.А. Принципи управлінської діяльності керівника

міжрегіонального територіального органу патрульної поліції. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2024. №1. С. 35-39.

4. Гречишкін Ю.А. Сутність та значення форм управлінської діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції. *Правовий часопис Донбасу*. 2024. №1. С. 121-125.

У дискусії взяли участь голова та члени разової спеціалізованої вченої ради:

1. Володимир БУГА, доктор юридичних наук, доцент, декан факультету № 4, Донецький державний університет внутрішніх справ, голова ради – виступ позитивний, без зауважень.

2. Ольга МЕРДОВА, кандидат юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету № 2, Донецький державний університет внутрішніх справ, рецензент – дала позитивну рецензію із зауваженнями:

1). Варто конкретизувати твердження дисертанта (с. 71-72) про закріплення в наказі МВС України від 25.12.2015 № 1631 «Про організацію добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських» основоположних засад взаємодії керівництва патрульної поліції та населення.

2). Підтримуючи, запровадження «карти потенціалу», як інструменту оцінки ефективності, яке виглядає інноваційно, про що нами наголошувалося вище, вважаємо, що названа пропозиція потребує глибшого теоретичного обґрунтування та нормативної перспективи запровадження.

3). На стор. 133 дисертації автором висловлено твердження, що добір на посаду керівника територіального підрозділу патрульної поліції, має певну специфіку, яка полягає у наявності, як загальних, так і спеціальних вимог до зайняття вищевказаної керівної посади. Представляється, що висловлена гіпотеза потребує ретельного обґрунтування, оскільки в подальшому дисертант зосередив увагу виключно на характеристиці загальних вимог до зайняття посади керівника територіального підрозділу патрульної поліції.

4). У висновках до розділів подекуди повторюються формулювання, що вже були подані в основному тексті. На нашу думку, це дещо знижує аналітичну цінність висновків.

3. Андрій ЧЕРВІНЧУК, кандидат юридичних наук, старший дослідник, , завідувач науково-дослідної лабораторії з проблемних питань правоохоронної діяльності Криворізького навчально-наукового інституту, Донецький державний університет внутрішніх справ, рецензент – дав позитивну рецензію із зауваженнями:

1) У підрозділі 1.1 «Управління органами Національної поліції як складовий елемент механізму державного управління» (стор. 41), під час характеристики актів Президента України, недостатньо розкритими залишились президентські функції у сфері правоохоронної діяльності Національної поліції України.

2) У підрозділі 2.2. «Форми та методи діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції» автор здійснив спробу виокремити особливості загальних та спеціальних методів адміністративного

права у контексті управлінської діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції. При цьому, недостатньо розкритим в роботі залишається питання щодо з'ясування нормативно-правового закріплення методів координації та субординації, в діяльності вищевказаної посадової особи.

3) У підрозділі 3.2. «Використання позитивного зарубіжного досвіду щодо покращення правового регулювання інституту ротації керівних кадрів патрульної поліції» автор обґрунтовано доводить необхідність впровадження інституту ротації керівних кадрів поліції та пропонує своє бачення змісту нової статті Закону України «Про Національну поліцію», а саме ст. 65- 1 «Ротація керівного складу поліції» (с. 165). У частині 4 цієї статті дисертант пропонує дозволити здійснення ротації керівного складу поліції в іншу місцевість в інтересах служби – незалежно від згоди самого керівника. Проте які саме інтереси служби можуть бути підставою для такої ротації автор не уточнює.

4. Олександр ЮНН, доктор юридичних наук, професор, проректор, Дніпровський державний університет внутрішніх справ, опонент – дав позитивний відгук із зауваженнями:

1). У підрозділі 2.1. «Адміністративно-правовий статус керівника територіального підрозділу патрульної поліції» (стор. 92), в процесі аналізу повноважень керівника територіального підрозділу патрульної поліції здійснено їх систематизацію на: організаційно-розпорядчі, контрольно-наглядові, координаційні, представницькі, адміністративно-процесуальні та дисциплінарні. Представляється, що вказана систематизація є неповною, оскільки не включає юрисдикційні повноваження зазначеної посадової особи.

2). У підрозділі 2.1. «Адміністративно-правовий статус керівника територіального підрозділу патрульної поліції» недостатньо чітко окреслено межу між загальними рисами адміністративно-правового статусу керівників органів Національної поліції України та специфікою статусу саме керівника територіального підрозділу патрульної поліції. Наведений на стор. 92 перелік прав та обов'язків, що базується, зокрема, на низці наукових підходів, має універсальний характер і в більшості своїй може бути застосований до керівників інших підрозділів поліції. Це створює певну концептуальну невизначеність щодо об'єкта дослідження.

З огляду на це, доцільним є чіткіше виокремлення специфічних, унікальних ознак адміністративно-правового статусу саме керівника територіального підрозділу патрульної поліції.

3). Вимагає додаткової аргументації висновок дисертанта щодо необхідності доповнення Закону України «Про Національну поліцію», статтею 65-1 «Ротація керівного складу поліції» (стор. 172).

4). Має місце відносна непослідовність у наведенні статистичних даних та оперуванні ними. Наприклад, на стор. 144 автор висловлює твердження, що з моменту утворення патрульної поліції, рівень довіри до цього органу поліції постійно змінювався, залежно від очікувань громадянського суспільства та рівня затребуваності поліцейських послуг. Однак, в подальшому наводяться статистичні дані тільки за 2016 та 2017 рр., що викликає запитання про достовірність висловленого твердження щодо постійної зміни рівня довіри до

патрульної поліції з боку населення.

Поряд із використаною статистичною інформацією, варто було б використати більш свіжі статистичні дані з окресленого питання.

5). Необхідно уточнити позицію автора, висловлену на стор. 52 дисертації про те, що реалізація управлінської діяльності здійснюється керівниками патрульної поліції не на всіх її організаційних рівнях, а виключно стосовно діяльності територіальних підрозділів патрульної поліції.

5. Валерія БОНДАР, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу факультету № 3, Львівський державний університет внутрішніх справ, опонент – дала позитивний відгук із зауваженнями:

1). У підрозділі 1.1. «Управління органами Національної поліції як складовий елемент механізму державного управління» дисертантом обґрунтовується теза про переваги функціонування підрозділів місцевої поліції (стор. 30-32). Проте, автором не зроблено висновку, яким чином запровадження місцевої поліції корелює з напрямками управлінської діяльності керівника територіального підрозділу патрульної поліції. Варто обґрунтувати зазначену позицію.

2). Слід додатково аргументувати позицію, викладену дисертантом у висновках (стор. 172), стосовно доцільності внесення доповнень до Положення «Про представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», в частині залучення представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини до засідань поліцейських комісій.

3). З огляду на активне використання здобувачем статистичних даних щодо діяльності органів (підрозділів) Національної поліції (стор. 79, 126, 131, 137, 142, 145, 149), варто було б вказати метод статистичного аналізу серед методів, які складають методологічну основу дисертаційного дослідження.

Результати відкритого голосування: «за» п'ять членів ради,

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Юрію Гречишкіну ступінь доктора філософії з галузі знань 08 «Право», за спеціальністю 081 «Право».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Володимир БУГА